

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Krydstoldvæsenet oprettedes i sin nuværende Skikkelse ved allerhøjeste Resolution af 26. Maj 1824 i Henhold til en Indstilling af 16. s. M. fra Generaltoldkammeret og Kommercekollegiet. Det fremgaar af denne Indstilling, at man ved Oprettelsen haabede at faa Bugt med et da stærkt udbredt Smugleri, som havde trukket sig over til Østkysten af Jylland, efter at Landtoldopsynet paa Jyllands Vestkyst var bleven skærpet. Paa Grund af den store Ulighed i de to Kysters naturlige Beskaffenhed mente man ikke, at et forøget Landopsyn vilde have samme Virkning paa Øst- som paa Vestkysten, og i ethvert Fald vilde det blive saa kostbart, at man foretrak Kontrol fra Søen af. Allerede tidligere havde Toldvæsenet haft Baade til sin Raadighed i de enkelte Distrikter; man havde gjort et Forsøg med at samle Baadene under een Inspektør og saaledes tilvejebringe en, som det hedder i Indstillingen, „kombineret Krydsindretning langs Rigets Kyster i Kattegat og Østersøen“, og herved opnaaedes der „flere ikke ubetydelige Anholdelser“. Forsøget havde altsaa staaet sin Prøve, og man indgik da til Kongen med Forslag om at approbere den oprindelig som rent foreløbig tænkte Foranstaltning, hvilket skete ved den ovenfor nævnte kgl. Resolution.

De Grunde, som førte til Oprettelsen af et Krydstoldvæsen, ere imidlertid for længst ophørte at virke, og omend Krydstoldvæsenet under Datidens Smugleri kan have gjort Fyldste og vel ogsaa senere, saa længe Dampskibsfarten ikke omfattede Hovedparten af Skibsfarten, har været til god Nytte, maatte dets Betydning under Nutidens Forhold svinde mere og mere ind. Dette staar for det første i Forbindelse med, at systematisk Smugleri neppe nu til Dags forsøges her hjemme. Blandt Købmændene bliver det ikke længere betragtet som en tilgivelig Sag at smugle Varer ind eller begaa anden Toldsvig; den handlende, om hvem det bliver bekendt, at han er grebet i saadant, kommer i Vanry, og de fleste Firmaer føle sig meget ilde berørte endog kun ved at idømmes en Ordensmulkt, naar det kan synes usikkert, om der virkelig har været god Tro til Stede. Fristelsen

til Smugleri er heller ikke synderlig stor, da vore Toldsatser gennemgaaende ere maadeholdne, navnlig ogsaa paa de Varer, hvis Rumfang i Forhold til Værdien er ringe. Samtidig er Risikoen ved Paagribelsen pekuniært set betydelig, og dette saa meget mere, som Smugleri i sig selv koster Penge, ikke mindst hvis der skal omlades i rum Sø eller sættes Baade i Land. Der maa lønnes Medhjælpere baade af direkte og indirekte Art, og som Helhed maa der regnes med ikke ringe Udgifter for at opnaa forholdsvis smaa Fordele, endda bortset fra Udsigten til Opdagelse. Men ogsaa selve denne Fare for Smugleren er i høj Grad vokset, eftersom den ændrede Opfattelse af Smugleriets Tilladelighed gør det vanskeligere at finde Medvidere og sandsynligere, at Sagen vil blive røbet af Skibsmandskab, Passagerer, Befolkningen i Land, Konkurrenter eller hvilken som helst anden, der maatte faa Nys derom. Selvfølgelig tør det paa ingen Maade paa-staa, at der ikke i Ny og Næ smugles her hjemme, ikke heller, at man tør lade Kyststrækninger og Havne uden behørig Toldopsyn, ogsaa af forebyggende Art; men man er berettiget til at gaa ud fra, at naar Opsyn findes overalt, hvor der er en endog fjernere Udsigt til, at Fartøjer kunne og ville sende Varer i Land, er der tilvejebragt en under de bestaaende Forhold rimelig Sikkerhed over for Smugleri.

Men selv bortset fra disse Betragtninger, maa det erkendes, at Krydstoldvæsenet i sin nuværende Skikkelse neppe i nogen synderlig Grad forøger Sikkerheden mod Smugleri. Krydstoldvæsenets Virksomhed gik indtil for faa Aar siden særlig ud paa at inkvirere og forsegle alle Fartøjer, der bleve antrufne i danske Farvande. Denne Foranstaltning havde vel i sin Tid Betydning som et Led i Sikringen af vore Kyster mod Smugleri, men efterhaanden som Dampskibene steds mere fortrængte Sejlskibene, kunde den enten ikke gennemføres eller i hvert Fald kun til stor Ulejlighed og Forsinkelse for Skibsfarten, og den gav derfor Anledning til saare mange Klager. Overtoldbestyrelsen gav til sidst efter for disse og bestemte ved Resolution af 10. Juni 1899,